

Vraag nr. 15
van 17 november 1995
van de heer MANDUS VERLINDEN

Regio Aarschot – Werk, industriezones en wegen

Volgens de Kamer voor Handel en Nijverheid wordt de regio Aarschot het probleemgebied van de komende tien jaar. "Deze regio moet ook worden ontsloten naar de Kempen en Limburg", zegt deze Kamer, "daarvoor zijn goede verbindingen nodig tussen Aarschot en bijvoorbeeld Turnhout", voegt ze eraan toe. De intercommunale Interleuven steunt deze visie.

Zelf ben ik van oordeel dat ook wegen aangepast aan het zwaar vrachtvervoer naar Mechelen, Lier, Antwerpen en een korte verbinding naar de autosnelweg Antwerpen-Luik, die tevens de gestadig toenemende filevorming en de verkeersongevallen drastisch zouden verminderen, onmisbaar zijn geworden.

Uiteraard is de mogelijkheid van vestiging van KMO's en bijgevolg van bijkomende tewerkstelling, ook afhankelijk van de beschikbaarheid van vrije ruimtes in de industriezone. In het geval deze zone bezet is, dient naar een andere zone te worden gezocht, wat tot de bevoegdheid van de gemeentebesturen behoort. Gezien de gevoeligheid van de plaatselijke bevolking, leidt dit vaak tot stagnatie.

1. Op welke wijze heeft de Vlaamse regering reeds ingespeeld op de alarmkreet van de Kamer van Handel en Nijverheid inzake de tewerkstellingsproblematiek in de regio Aarschot ?
2. Over welke beleidsinstrumenten beschikt de regering voor de aanleg en uitrusting van industriegronden, indien de plaatselijke overheid hiervoor in gebreke blijft ?
3. Zijn in het investeringsprogramma voor de komende jaren verbindingsinfrastructuurwerken opgenomen voor de regio Aarschot ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening en aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Antwoord

Medio 1989 werden 12 Hagelandse gemeenten, waaronder Aarschot en omstreken, door de Europese Commissie erkend als doelstelling 5B-regio.

Ingevolge een beslissing van de Europese Commissie werd het Hageland sedert 1994 echter niet meer erkend als regio die in aanmerking komt voor doelstelling 5B. Voor de periode 1994-1996 werden in Vlaanderen enkel nog het Meetjesland en de Westhoek als plattelandszones erkend.

De algemene doelstelling van het Hageland 5B-programma bestond erin het economisch weefsel en de

lokale werkgelegenheid te verbeteren door het aanbrengen van een reeks structurele verbeteringen op een aantal voor het Hageland specifieke domeinen.

Men was van oordeel dat deze algemene doelstelling het best kan gerealiseerd worden door het leggen van volgende 4 accenten :

1. de verbetering van de Hagelandse landbouwstructuur ;
2. de ontwikkeling van de economische mogelijkheden en potenties van het Hageland ;
3. de uitbouw van de toeristische sector ;
4. het menselijk potentieel van de regio's (werklozen – werknemers – zelfstandigen – bedrijfsleiders ...) beter vormen en opleiden.

In het verleden, en meer bepaald tussen 1991 en 1994, werd vanuit de Europese structuurfondsen aan de regio Hageland aldus de nodige ondersteuning en bijstand geboden, zodat de vastgestelde sociaal-economische achterstand kon worden weggewerkt.

Het subprogramma "menselijk potentieel" vormt het beleidsdomein van het Europees Sociaal Fonds (ESF). In het kader van dit beleidsdomein werd, in overleg met de voornaamste socio-economische actoren van de regio Hageland, een actieprogramma rond beroepsopleiding, om- en bijscholing opgesteld. Een actieprogramma dat enerzijds gebaseerd was op de reële tewerkstellings- en opleidingsbehoeften van het Hageland en dat anderzijds de andere drie accenten, met name de ontwikkeling van de landbouw, KMO-sector en toeristische sector, stimuleert en versterkt.

Schematisch kunnen we het programma onderverdelen in 3 maatregelen :

maatregel 1 : de beroepsopleidingen in de secundaire en tertiaire sector, ingericht en gegeven door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsvoorziening en Beroepsopleiding (VDAB) ;

maatregel 2 : opleidings- en bijscholingscursussen georganiseerd door derden-organisaties (privé) met betrekking tot de agrarische, de KMO- en de toeristische sector ;

maatregel 3 : beheer en uitvoering van het programma, ook technische bijstand genoemd.

Om dit programma te kunnen realiseren werden door de Europese Commissie aanzienlijke financiële middelen uitgetrokken ; via het Europees Sociaal Fonds werd ter medefinanciering van de tewerkstellings- en opleidingsinitiatieven ongeveer 150 miljoen vastgelegd voor de periode 1991-1993.

Naast de ESF-inbreng kon het Hageland voor de realisatie van de opleidingsinitiatieven rekenen op bijdragen van ± 180 miljoen frank afkomstig van andere overheden en uit privé-inbreng.

Volgende tabel geeft een duidelijk beeld van de verdeling van de ESF-gelden over de 3 maatregelen.

Tabel 1. Verdeling van de ESF-gelden

	Maatregel 1 VDAB	Maatregel 2 Derden	Maatregel 3 Bijstand	Totaal
1991	21.319.477	7.716.060	659.878	29.695.415
1992	37.386.334	13.779.359	1.154.819	52.320.512
1993	47.891.575	17.556.203	1.484.779	66.932.558
Totaal	106.597.387	39.051.622	3.299.476	148.948.523

82 % van de ESF-middelen werd tijdens de periode 1991-1993 aangewend. De resterende 18 % werd overgeheveld naar 1994, ter financiering van de voortzetting van de in 1993 opgestarte projecten.

Binnen maatregel 1 heeft de VDAB specifiek voor Hageland 5B een aantal opleidingen georganiseerd, zowel in de secundaire als in de tertiaire sector (onder meer bouw, metaal, transport, energiebeheer, confectie, horeca, bedienden, informatica). Tijdens de planingsperiode 1991-1993 bereikte de VDAB 2.199 cursisten. De actie werd evenwel in 1994 verlengd met de restmiddelen van de vorige jaren ; hierdoor werden door de VDAB nogmaals 1.302 cursisten bereikt, zodat het aantal bereikte personen 3.501 bedraagt, wat merkbaar hoger ligt dan het oorspronkelijk geplande.

Binnen maatregel 2, de opleidingsacties die door derden-organisaties, de privé-organisaties, werden uitgevoerd (toerisme, land- en tuinbouw, KMO), namen 2.300 personen deel aan de verschillende acties, wat 92 % van het aantal voorziene deelnemers is.

De bijgevoegde tabel geeft een overzicht van het aantal en gerealiseerde deelnemers aan ESF-opleidingen in maatregel 1 en 2, per jaar.

Sedert 1994 werden echter nieuwe criteria van kracht voor het identificeren van de regio's die recht hebben op steun van de Europese structuurfondsen en werden ook de steungebieden opnieuw afgebakend ; het Hageland werd, zoals gezegd, door de Europese Commissie niet meer erkend als doelstelling 5B-regio.

Tabel 2. Aantal en gerealiseerde deelnemers aan ESF-opleidingen in maatregel 1 en 2 per jaar

	VDAB			Derden			Totaal		
	Voorzien	Gerealiseerd	(%)	Voorzien	Gerealiseerd	(%)	Voorzien	Gerealiseerd	(%)
1991	138	572	(414 %)	131	34	(26 %)	269	606	(225 %)
1992	916	721	(79 %)	150	153	(102 %)	1.066	874	(82 %)
1993	843	906	(107 %)	1.217	953	(78 %)	2.150	1.859	(86 %)
1994	432	1.302	(301 %)	1.005	1.128	(112 %)	1.557	2.430	(156 %)
Totaal	2.329	3.501	(150 %)	2.503	2.268	(91 %)	4.832	5.769	(120 %)

Bron : OP en saldo-dossiers